

Polisin George Floyd'u katletmesiyle birlikte kurumsallaşmış ırkçılık, polis vahşeti ve cinayetlerine karşı harekete geçen takdir edilesi ayaklanma, "yerleşik düzeni" ve köklü "kültürel mirası" dalga dalga gelen farklı tür protesto ve isyanlarla güçlü bir şekilde zorlamaktadır. Buna cevap olarak bu ülkenin kuruluşundan bu yana *sistemin içerisine inşa edilen beyaz üstünlenmeciliğini* korumaya ve bunu daha da korkunç biçimlerde sürdürmeye kararlı olanlar, bir yandan beyaz üstüncülüğü diye birşeyin var olmadığını *iddia etmeye* kadar işi götürüp, öte yandan da onu kuvvetli bir şekilde *savunmakta* ve beyaz üstüncülüğünün kendilerine karşı ortaya çıkan ayaklanmanın tali yandaki negatif eğilimlerinin üzerine yoğunlaşarak, bu eğilimleri de şişirmeye çalışmaktadırlar.

Bu gerici koronun son versiyonu (Bu deli zırvaları Beyaz Saray'daki baş ırkçının ağzından ve faşist Fox "Haber" kanalı tarafından tekrar tekrar söylenmektedir) *gerçekten beyaz üstüncülüğünün savunulmasını* içermiştir -ve evet, en azından objektif bakarsak, *köleliğin* de- özellikle de *Konfederasyon* askerleri ve liderlerini onurlandıran heykellerin yıkılmasına karşı verilen nutuklar şeklinde! *Bu köleliği korumak için savaşılanları onurlandıran heykellerin tamamen beyaz üstüncülüğü anıtları olduklarının vurgulanması* bile gerekli olmuşsa durum artık mantıki tartışma dünyasının ötesine geçmiştir ve onların yıkılmasına karşı atıp tutmalar, Beyaz Saray ve beyaz insanlar (ve birkaç siyahi dalkavuk) tarafından bu ülkenin "şanlı tarihi ve mirasının" bir parçası olarak bu heykellerin savunulması, süregelen beyaz üstüncülüğünün zehirli varlığının en açık örnekleridir!

Kritik Metot ve Prensipler

Beyaz üstüncülüğünün "agresif" askerleri tarafından her taraftan gelen saldırıların hepsiyle veya bir kişinin ya da bir şeyin bu haklı ayaklanmayla bağlantılı olarak saldırıların hedefi olduğu her durumla ilgili konuşmaya çalışmaktansa bütün bunlarla ilgili doğruyu yanlıştan ayırmayı sağlayacak temel metot ve prensiplerle ilgili konuşmak daha önemli ve yardımcıdır. Bilimsel *materyalist* (gerçek ve kanıt bazında) metot ve yaklaşımdan yola çıkan temel bir anlayış, bütün gerçekliğin -her şey ve her insan- *çelişkilerden* oluştuğunun *diyalektik* yoluyla teşhisidir. Kuvvetli biçimde tek taraflı olan şeyler bile karşıtının özelliklerinin bir kısmını içinde taşır. Yani bu çok güçlü biçimde pozitif, takdire şayan ayaklanmanın içinde bile onunla ilişkisi olan negatif özelliklerin bulunması şaşırtıcı değildir. Ve şeyler "statik değildir", sürekli hareket ve gelişim sürecindedir, yani bir şeyin karakteri değişebilir.

Herhangi bir fenomende (bir sistem, hareket ya da insan) genel olarak ve herhangi bir zamanda, o fenomenin esasını tanımlayan *ana* şeyin (başlıca *olan özelliğin*) ne olduğunu tanımlamak kritik önem taşır. Örneğin hem Nat Turner hem de John Brown, köleliğe karşı kahramanca (sonunda kaybetse de) ayaklanmaları yöneten kişiler, son derece dindarlardı - ve onları bir tür dinci fanatik olarak görmek yanlış olmazdı. Fakat onların dini fanatizmleri o

dönemin ana (en iğrenç) sömürü ve baskı yöntemine -kölelik- karşı savaşın hizmetindeydiler. Nat Turner ve John Brown'u, bütün baskıyı yok etme mücadelesini yönetmek için dinin zihinsel prangalarından kurtulmanın ve istikrarlı bir bilimsel yöntem ve yaklaşımı temel almanın gerekliliğini anlamadıkları için kınayamayız -tıpkı bugün halk kitlelerini korkunç acılara mahkum eden esas baskı ve sömürü sistemi *kapitalizm-emperyalizme* karşı savaştıkları için onları kınayamayacağımız gibi, çünkü onların zamanında en temel soru (henüz) kapitalist-emperyalist sistemin yenilmesi ve bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin sonlandırılması değil, göz göre göre yapılan *köleliğin* yenilmesiydi. Yüzleşilen ana çelişki *buydu*. Ve onların köleliğe karşı ayaklanırken yaptıklarının ana özelliği, karşı konulmaz biçimde *pozitif*, kesinlikle bazı ikincil eksiklikler içerse bile (Nat Turner tarafından önderlik edilen ayaklanmada köle sahibi ailelerin yetişkinlerinin yanında çocuklarının da öldürülmesi de buna dahildir).

Bir şeyin (ya da birinin) temel ve tanımlayıcı karakterini anlayabilmek ve doğruyu yanlıştan, pozitif negatiften ayırt edebilmek için bu aynı temel (*diyalektik materyalist*) yöntem ve yaklaşımı her fenomene uygulamak zaruridir.

Aşırı, Negatif Eğilimler ve Kanser Edici “Yok Sayma Kültürü”

Adaletsizliği ve baskıyı hedef alan herhangi bir haklı kitle hareketinde, başlıca pozitif olan özelliklerin yanında bu hareketlere bağlı bazı negatif özellikler de olacaktır. Bu negatif trendlerle ilgili, tekrardan önemli ayrıştırmalar yapmak zorunludur. Önem arz eden herhangi bir sosyal harekette, bazı “aşırılıklar” hep olacaktır, bunlar genel olarak doğru noktadan gelen ancak haklı nefret ve özverileri bu mücadelelerin prensiplerinin ve hedeflerinin ve bu mücadeleleri pozitif yönde geliştirmeye yardımcı olacak hamlelerin dışına taşarak bu mücadelelere karşıt gelecek hareketlere sebep olabilecek kişilerdir. Hareketi güçsüzleştirmeyip onu geliştirecek şekilde bu çelişkileri ele almak için öncelikle gücü elinde tutanların ve onların yordakçılarının “meşru” (ve “meşru olmayan”) protesto ve ayaklanma tanımlarına düşmeye izin vermeden bir şeyin gerçekten istenmeyen bir aşırılık olup olmadığına karar vermek zorunludur. Ve gerçekten zararlı aşırılıklarla bile, yıllarca veya on yıllarca aşağılayıcı baskıya dayanmaya zorlanmanın biriktirdiği öfke ve bıkkınlığın sonunda açık bir ayaklanmaya dönüştüğü bir durumda bu aşırılıkların dürüst insanlar tarafından bile yapılacağına akılda tutulması ancak bunun yanında aşırılıkların azaltılmasının ve onlarla mücadele edilmesinin gerekliliğinin anlaşılması gereklidir. Bu, aşırılıklara karşı mücadelenin bu hataları yapan kişilerin ya da tüm mücadelenin üzerine “soğuk su dökmeden” (içlerindeki ateşi söndürmeden) yapılmasını gerektirir.

Bunun yanında başka tür negatif eğilimler de vardır, bunlarda durumların *prensip ve tanımlayıcı özellikleri* (en azından objektif ve bazen bilinçli de olarak) hareketin prensibi ve

hedefi olması gereken şeylerle açıkça zıtlasmaktadır. Politik fırsatçılar vardır - örneğin, olabilecek en fazla kişiyi içererek, ortak hedefler etrafında insanları birleştirerek mücadeleyi olabileceği en güçlü seviyeye getirmeye çalışmaktansa mücadelenin "sahipliği" ile daha çok ilgilenenler. Yönetici sınıfın, sistematik olarak mücadeleyi anlamsız kılacak kanallara doğru ilerletmeye çalışan ve hatta onu aslında adaletsizlik ve baskıyı destekleyici bir şeye dönüştürecek temsilcileri ve ajanları vardır.

Bunların tümünün yanında bir de tüm bu "yok sayma kültürü" var. Özellikle de son derece yaygın olarak bir insanın hayatının tüm tarihini inceleyip o insanı yok etmek için sarılacak tek bir negatif şey aramayı amaçlayan, son derece kanser edici ve sadece bu şekilde hedeflenen bireylere değil kritik toplumsal amaç ve mücadelelere de ciddi derecede zarar veren hareket.

Açıkça, bu yaklaşım bir insanın hayatındaki genel "çizgisine" ve bunun prensip ve tanımlayıcı özelliğine bakılması şeklindeki doğru yöntem tamamen karşıt şekilde ilerlemektedir. Bu doğru yaklaşımda başarısız olmak -ve aksine bu basit ve bile bile acımasız "bir hata ve dışardasın" şeklindeki "yok sayma" anlayışı ve yaklaşımına düşmek- her tür berbat karara ve harekete yol açabilir.

Örneğin, eski köle ve köleliğin kaldırılmasının kararlı taraftarı Frederick Douglass ABD İç Savaşı'ndan hemen sonraki dönemde kadınların oy hakkı kazanmasını destekleyemedi (ya da desteklemeyi reddetti) ve siyahi erkeklerin oy hakkı kazanmasına konsantre olunması gerektiği konusunda ısrar etti. Frederick Douglass "yok mu sayılmalı"?!

Ya da Lakota savaşçısı Deli At (Crazy Horse) ABD ordusuna karşı kahramanca mücadele ettiği pek çok yıldan sonra hayatının sonunda, yenilmiş ve esir olarak tutulduğu zaman, görünüşe göre diğer yerli halkların bastırılmasında bu orduyla iş birliği yaptığı ve birlikte çalıştığı için "yok mu sayılmalı?" (ve South Dakota'da onuruna yapılan anıt terk/abandone ya da yok mu edilmeli)?!

Deli At ve Frederick Douglass'ın genel olarak hayatlarında ve oynadıkları rollerde başlıca (ve tali olan) nelerdir?

Pek çok başka örnek verilebilir. Ancak bu örneklerin keskince gösterdiği şey, tekrardan bilimsel *diyalektik materyalist* yöntem ve yaklaşımı her fenomene uygulamanın -önüne atılan her çeşit farklı engeli, nihai hedef olan baskı ve sömürüyü sadece tek bir biçimiyle değil, her şekliyle, her yerde yenmeyi ve bunu kökünden söküp atmayı başarmak için adaletsizlik ve baskıya karşı mücadele de dahil- kritik derecede önemli olduğudur.

*Yazının *orijinali* için:
<https://revcom.us/a/654/bob-avakian-on-a-beautiful-uprising-right-and-wrong-methods-and-principles-en.html>

[Download Premium WordPress Themes Free](#)

[Download Premium WordPress Themes Free](#)

[Download Nulled WordPress Themes](#)

[Download Nulled WordPress Themes](#)

[online free course](#)

[download redmi firmware](#)

[Download Nulled WordPress Themes](#)

[free online course](#)

Yeni Sentez

"Enternasyonalizm - Önce Tüm Dünya Gelir" - Bob Avakian